

- 1) Dobré to není, neboť není možné vyloučit propojení mezi zadavatelem a firmou, která veřejnou zakázku získala. Nicméně tato problematika akciových společností s akciemi na dodávatele se začala diskutovat až nedávno. V rámci protikorupční strategie jsem navrhovala, aby zadavatel (tzn. pražská radnice) ve svých podmínkách u prioritních investic, požadoval od zájemců odkrytí vlastnické struktury. Jsem přesvědčena, že je v duchu zákona o zadávání veřejných zakázek požadovat, aby bylo transparentní, kam putují veřejné prostředky. Můj názor je podpořen i několika právními analýzami. Samozřejmě, že nejlepší bude úprava zákona č.137 o zadávání veřejných zakázek, která zakáže, aby se společnosti s akciemi na dodávatele zúčastňovaly veřejných tendrů.
- 2) Je jasné, že na některé úkoly je třeba najmout externí poradce. Nicméně neměli by rozhodovat a zcela nahrazovat práci úředníků, kteří jsou za to placeni a odpovědni. Rozhodně není omluvitelné, aby se platily milióny na projektové vedení, když projekt nebyl vlastně vůbec řízen a navíc se tak dostal mimo kontrolu úřadu.
- 3) Nesnímá to odpovědnost. Vnější pohled je důležitý pro kontrolu, ale hlavní těžiště odpovědnosti leží na úřadu a politicích. Pokud se jedná o forenzní audit, nevidím důvod zadávat další audity. Pochybuji, že by si auditor dovolil udělat nějaké zásadní chyby nebo by se snažil poškodit úřad... Nejdůležitější je vzít vážně výsledky šetření a přistoupit k zásadním změnám ve vedení projektů tak, aby se situace neopakovala.... To se však v případě Opencard nestalo.
- 4) Tak, že toto úřad netoleruje a pokud se tak stane, dotyčné úředníky tvrdě potrestá. Jinak se samozřejmě tyto věci upravují v rámci zákona o střetu zájmů či etických kodexů, jenže chybí vůle k vymahatelnosti a trestání. Zároveň je možné toto upravit také ve vnitřních pravidlech úřadu pro zadávání veřejných zakázek, ale opět je důležité vymáhat tato opatření.
- 5) V prvé řadě bych podstatně snížila finanční limit (20 mil. u služeb, 30 mil. u stavebních zakázek), v rámci kterého mohou ředitelé samostatně rozhodovat, povinnost zakázky malého rozsahu soutěžit ve veřejných otevřených soutěžích, upravila bych zásadně postup uzavírání smluv (chybí vnitřní pravidla, nastavení odpovědnosti, smluvní vzory a pravidlo „4 očí“) – to vše je možné v rámci interních předpisů. Důležité je také jmenovité hlasování radních, aby se zvýšila osobní odpovědnost politiků. Na delší trať je pak změna zákona č.137 (upravit výše uvedený zákaz pro firmy s nejasnou vlastnickou strukturou, vyčistit zákon od různých výjimek – např. omezit možnost užívat zadávací řízení bez uveřejnění, kdy zakázka je zadána jedné vybrané firmě viz Opencard etc.) a také přijetí precizního služebního zákona, který by jasně určoval postavení úředníků, jejich práva, povinnosti a případné sankce za jejich porušení (stále není, ačkoli už několik vlád slíbilo, že bude brzo uveden v život). Co je však

nejdůležitější, je důsledná kontrola, tresty za případné manipulace v zadávání veřejných zakázek a hlavně politická vůle ke změnám. Ta však ve vedení města zcela chybí...

- 6) Necítím, že bych osobně selhala politicky ani lidsky. Vždy se dají věci řešit lépe, ale v danou chvíli jsem udělala, co bylo v mé politicky slabé pozici možné (1 hlas v 11člené radě města, s politickou silou 5% hlasů voličů oproti 54% hlasů, kterými disponuje ODS). Projekt Opencard a jeho realizaci jsem nepodporovala, nicméně byl schválen většinou členů zastupitelstva a to jsem respektovala (byla jsem 1 z 5 zastupitelů, kteří projekt nepodpořili, avšak většina zastupitelů, tj. cca 65, schválila jeho realizaci). Navíc veřejná zakázka, o které hovoříte, byla zadána ještě minulou radou města (ODS + ČSSD), ve které jsem nesešla! Realizace projektu pak byla plně v rukou primátora (ten byl duchovním otcem projektu a v zastupitelstvu ho předkládal) a 1.náměstka Rudolfa Blažka, který měl na starosti oblast informatiky. On měl tedy projekt sledovat a řídit spolu s ředitelem úřadu, který je odpovědný za práci úředníků. Do podzimu minulého roku jsem dostávala o projektu samé pozitivní informace (to potvrzuje i forenzní audit Nexia). Přesto jsem upozorňovala na systémové problémy v oblasti zadávání veřejných zakázek a uzavírání smluv, které jsem zjistila v rámci mapování korupčních rizik a přípravy protikorupční strategie. Kolegové mne ignorovali a nakonec nepřijali ani protikorupční strategii, kterou jsem předložila na začátku června minulého roku. Zároveň se naše spory začaly vyostřovat, neboť jsem žádala, aby se vyjasnily vztahy ředitelů významných magistrátních odborů pana Ďurici (odbor majetku), pana Tomana (odbor městského investora) a kontroverzního lobbisty Romana Janouška. Několik týdnů před vypuknutím skandálu ohledně projektu Opencard, jsem v reakci na podporu mnou připravené protikorupční strategie od organizací TIC, Oživení a Otevřená společnost vydala prohlášení, že pokud nebude protikorupční strategie vedením města přijata do konce minulého roku, rezignuji. Poslední kapkou byl pak forenzní audit projektu Opencard, který vykreslil v praxi problémy, na které jsem upozorňovala. Kvůli svému kritickému postoji se situace ještě více vyhrotila (viz můj rozhovor pro Radiožurnál). Nesouhlasila jsem s postojem vedení města k řešení (spíše neřešení) kauzy, splnila jsem své prohlášení ohledně protikorupční strategie a rezignovala jsem. Vzdala jsem se vysoké politické funkce v poměrně dlouhém časovém předstihu před komunálními volbami. Skuteční viníci však ve vedení města zůstávají...

Markéta Reedová, 3.4. 2010